

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 30. sušca 1896.

Štev. 9.

Kmet pa duhovnik.

Naš kmeti stan ima veliko „prijateljev“, ki pravijo, da zanj skrbé. So poslanci (liberalni), ki se trudijo pri kmetu za mandat, znajo ob volitvah lepo govoriti, pa ko imajo poslanstvo, se za kmeta ne brigajo več. So advokati, ki pomagajo pri razdelitvi kmetijskih posestev in enakih opravilih, kjer gre proti blagostanji kmeta. Kmeti stan sam pa ostane dostikrat premlačen za svojo lastno korist. Vsi, liberalci, judje itd. trgajo kmeta! Da bi se le ne pustil in ne poslušal teh ljudij.

Ko se taki „prijatelji“ kmeta trgajo za njegovo kožo, brani ga njegov davni, a večkrat zapuščen, pravi prijatelj, duhovnik. Ni mu za poslanske stole, ne trga posestev, ne igra in špekulira na borzi, marveč nesebično se trudi in zagovarja pravice kmetijskega stanja proti njegovim obrekovalcem. Nauk Kristusov je za celega človeka. On ne oznanjuje samo nebesa po smrti, ampak upliva na celo življenje duševno in telesno. Duhovnik, kakor oznanovalec tega nauka in kakor naravni voditelj ljudstva, nima skrbeti samo za dušo, marveč tudi za gnotne potrebe ljudstva. Zato se celega današnjega socialnega gibanja udeležuje tudi duhovni stan prav posebno. Med tem ko drugi pod uplivom kapitalizma delajo na to, da bi današnje pokvarjene razmere na dalje ostale kakor so, nima duhovnik nobenega uzroka, da bi te razmere podpiral in branil, ampak njemu je na tem ležeče, da se človeška družba, ki je zapustila krščansko vero, zopet k nji vrne in tako pride zopet do srenejših in boljših razmer.

Lep dokaz temu je agrarični (poljedelski) predlog, kterega so stavili v zadnjem zasedanju deželne zbornice naš mil. g. knezoškof za ohranitev kmetijskih posestev. Glasi se:

Člen I. Dosedanja kmetijska posestva naj se zaneprej ohranijo. 1. Posestva se imajo zagotoviti in razvrstiti na četrt, pol, tritret in cele puše (hube). 2. Na današnjem zemljiškem imetju ne sme se dovoliti nobena posilna izprememba.

Člen II. Prostovoljne izpremembe smejo nastati: 1. Če se prodá posestvo drugemu, ki hoče na posestvu sam gospodariti. 2. Po zameni enakih posestev. 3. Razdelitev dvojnega (doppelhube) zemljišča na dve novi raznima posestnikoma. 4. Razdelitev cele puše na pol v enakem pomenu. 5. Pro-

daja posestva, kjer bi posestvo, ki kupuje le eno stopinjo prineslo in ktero prodaja eno stopinjo zgubilo. 6. Da bi se posestvo združilo, morajo se nekteri deli prodati, ko se na drugi strani enaki deli pridobijo.

Člen III. Ako se prodaja veleposestvo, ktero je nastalo po nakupovanju kmetijskih posestev, naj 1. velja pravilo, da bi se prvotno veleposestvo posestniku ohranilo, pozneje nakupljena posestva naj bi se kmetom prodala. 2. Ako veleposestnik sam njive itd. kmetom nazaj prodaja, mora se jim v IV. članku omejena korist dati.

Člen IV. Deželni odbor ima s pomočjo hipotekne banke pravico: 1. posojila dovoliti, ki se po malem povračujejo; 2. ako ni kupca, more jih sam kupiti in dajati v najem.

Člen V. Deželnemu odboru ima o tem pomagati komisija 1. iz dveh kmetov-veščakov; 2. zastopnika deželnega odbora in 3. vladnega komisarja.

Za te izpremembe zemljiškega imetja naj se dovoli polajšanje pri davkih.

S tem predlogom so mil. knezoškof v deželnem zboru spravili na dan kmetijsko vprašanje, ker liberalna gospôda se je do sedaj kmeta spomnila navadno le tedaj, ko je šlo za nove davke. Liberalna večina tega predloga ni sprejela, marveč glasovala za drug predlog dr. Steinwenderja. Milost. knezoškofu pa vendar gré zasluga, da so poslance opozorili na propadajoči kmetijski stan.

Poslovenjena Koroška.

Celo v glavnem mestu „rajha“, v Berlinu, se že spominjajo nas koroških Slovencev. Dunajski nemški list „D. Volksblatt“, ki se vkljuba svojemu „krščanstvu“ rad zaganja v Slovence, je objavil nedavno članek proti „poslovenjevanju“ Koroške po ministru Badeniju!! Kako Badenij to počenja, nam je res povsem neznan, menda mislijo na tisti odlok, ki priznava slovensko-katoliškemu političnemu društvu, da mora celovski okr. glavar slovenskim dopisom tudi odgovarjati slovenski. Ta članek je hudo zazburil Berolinčane, ki menda mislijo, da se koroški Nemci zdaj kar živi na meh derejo.

Sklicujejo se na grofa Goluchovskega, vnanjega ministra, češ: ko Goluchovski v Berlinu išče in

utrjuje nemško prijateljstvo, Badeni doma deluje proti (?) Nemcem. Da smemo verjeti imenovanemu listu, bili so Berolinčani vsled tega silno razburjeni in tamošnji listi so močno razsajali, pisoč: da pogoj avstrijsko-nemški zvezi je ta, da Avstriji skrbno „varuje“ nemški „Besitzstand“.

Drznost berolinških Prusjakov je, kakor kaže predstoječe, prikopela do vrha. Ne vemo, kaj se ima vmešavati v naše notranje zadeve. Kakor mi puščamo Berolinčane pri miru, da počenjajo, kar jim drago, in se makari tudi postavljajo na svoje prusjaške glave; ravno tako pa odločno zavračamo njih drznost. In skrajno drzno je, če nam ti ljudje hočejo žugati zavoljo tega, da se v slovenskem kraju na slovenske dopise od uradnikov, ki se redijo s slovenskim kruhom, odgovarja slovenski!

Kar se tiče one zveze med Avstrijo in Nemčijo, se lepo zahvaljujemo, da naj nosimo velike stroške te zveze in zato naj nam ptujci še — ukazujejo v čisto domačih zadevah. Saj imajo glavni dobiček od nje tako le Nemci, ki se znajo vselej delati mogočne na stroške — drugih.

Celo poštenim Nemcem samim že preseda, da Prusjaki svoj nos toliko vtikajo v naše zadeve in krepko jih je okrcal zato katoliški pisatelj Ad. Trabert v „Volksblatt F. St. u. L.“ št. 34., poudarjajoč, da le Prusjaki nas potrebujejo, mi pa tudi brez njih lahko izhajamo. Oni vrli list piše: „Vsako vmešanje v naše notranje zadeve, vsako ščuvanje nemško-narodnega šovinizma v naši stari državi, ktere trdna podlaga je postavna enakopravnost njenih narodov, zavračujemo zdaj in vselej kot neznošno prevzetnost in sovraštvo“. Tako je prav, in le po tej poti pridemo do — miru!

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovško šolo.) Zbirka 42 kron za velikovško šolo namesto venca na grob nam nepozabljivega rojaka, sošolca in prijatelja, preč. gosp. Josipa Pikelná, bivšega kaplana pri Št. Jakobu v Rožni dolini, darovali č. g. bogoslovci mariborski; č. g. Anton Gabron, župnik v Skočidolu, pošilja za velikovško šolo 20 kron, nabranih o priliki pogreba č. g. Jožefa Pikelná, kaplana v Št. Jakobu v Rožu. Skupaj 62 kron. — Priserčna hvala. Živeli nasledniki!

Iz Celovca. (Baron Schmidt-Zabiérow častni Celovčan.) Naš dež. predsednik g. bar. Schmidt-Zabiérow je dné 17. prosinca t. l. praznoval

9. Le Bog osodo vodi,
Le On prihodnost zna;
Kar revni človek blodi,
Pa malo le velja.
Zato še zdaj v Celovcu,
Kamniti mož stoji,
Klobuk svoj drži v roci,
Pred njim bedanj leži.

„Slov. Večernice“ 37. zv. l. 1883.

Čemu objavljamo lepo pravljico? — Celovski mestni očetje so izbrali g. deželnega predsednika barona Schmidt-Zabiérowa za častnega občana in mu dné 8. sušca poklonili lepo izdelano častno diplomo, na kateri sta kot glavni podobi celovski „lindver“ in „kameniti ribič“, kakor opisuje „Celovčanka“ št. 58. „Lindver“ odpira svoje žrelo, kakor bi nas hotel kar požreti. Ali so hoteli mestni očetje s tem namigniti na delovanje g. deželnega predsednika proti nam, ne vemo; bodisi kakor hoče. S podobno kamenitega ribiča pokazali so tudi že sami njega ekscelenci deželnemu predsedniku, da vkljuba vsemu zatiranju — Slovenec še živi! Kakor pravi uradni list, je bil g. predsednik nad umetno izdelano diplomo kar „presenečen.“ Bode-li zdaj, ko smo pojasnili pomen kamenitega ribiča, imel ž njo še toliko veselje?

* * *

Na smrtni postelji. Leta 1893. je ukradel neznan tat lastniku tiskarne Šilagiju v Budimpešti listnico s 5600 gld. Sumničili so deklo, da je ona vzela denar. Dekla pa je stanovitno trdila, da denarja ni vzela. Nekoliko časa potem je dobil Šilagij pismo z onim denarjem. V pismu je obstal prejšnji hišnik, 64letni Rek, da je on ukradel denar.

Ker je na smrt bolan, mu njegova vést ne dá miru in zato vrača denar in prosi odpuščanja. To je moč vesti!

Iz šole. V neko šolo na deželi, ki je imela doslej vedno kakega duhovnika za nadzornika, je stopil od liberalne vlade novo imenovani posvetni nadzornik. Otroci ga po stari navadi pozdravijo s krščanskim pozdravom: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Novi nadzornik posvari otroke ter pravi: „Zanaprej me ne smete več pozdraviti s temi besedami, pač pa morate reči: „Dobro jutro!“ Saj ne veste, ali sem jaz jud ali ajd. No, ti mali tam, kako se mora reči? Janezek: „Dobro jutro.“ „Zakaj tako?“ vpraša nadzornik. Janezek: „Zato, ker ste Jud.“ Nadzorniku se ni nič kaj dopadel ta odgovor, zato Jožek vzdigne roko. Prijazno mu reče nadzornik: „Prav, pa ti bolje povej, torej zakaj?“ Jožek: „Zato, ker ste ajd.“ Nadzornik ni dalje popraševal. „P. L.“

Usmiljena čevljarja. (Pustna dogodba.) V Mirnu „v trdnjavi“, po domače „na bregu“, se je 14. svečana t. l. okoli 6. ure zvečer pripetilo nekaj nenavadnega. Dve ženski, znani klepetulji, ena stara in ena mlada, ste se vračali s polnimi škafi vode domov po cesti z imenom „klanc“. Ko ste do vrh klanca prispele, ste se koj vstavili in začeli kaj živahno pogovarjati. Ko ste se že dalj časa pogovarjali, so se jima začele noge tresti. To sta opazila dva usmiljena čevljarja; brž sta v delavnico tekla in dve stolici ven prinesla in znanimi klepetuljama ponudila, naj se odpočijeta. En čevljar je še eno stolico pokrtil, da bi se obleka mlajši klepetulji ne omazala. To videti, so drugi čevljarji iz delavnice prišli in se jima na ves glas smijali. Tako osramočeni ste svoja kopita pobrali.

Podlistek.

Kameniti ribič.

(Koroška pravljica.)

1. Na trgu tam v Celovcu
Kamniti mož stoji,
Klobuk drži v roci,
Pred njim bedanj leži.
Kaj pa ta mož pomeni?
Se vprašajo ljudje; —
V povesti izročeni
Se to-le nam pové:
2. V Celovcu bil menih je,
Pobožen mož in svet,
Za Božjo čast in slavo,
Za rod slovenski vnet.
Ta gre na trg po ribe;
Nek ribič tam je stal,
Menihu se odkrije, —
Bi rad bil kaj prodal.
3. Menih slovensko praša,
Po čem da ribe dá;
Pa ribiča s tem zdraži,
Ki samo nemško zna.
„Povejte to po nemško“,
Srditi ribič dé,
„Proklet slovenski jezik,
Ta v glavo mi ne gre“.
4. Menih ga je posvaril,
Poučil ga tako;
„Ne kolnite, prijatelj,
To v srečo vam ne bo.
Namesto te kletvine
Bi jaz ta svet vam dal:
Slovensko se učite,
Ne bode vam nič žal!“
5. Na to besedo ribič
Se je še bolj razgrel,
In vnovič je meniha
Preklinjati začel;
„Naj tebe vrag odnese,
Slovence vse s tebo,
Saj v petdesetih letih
Noben'ga več ne bo!“
6. Menih ga zdaj pogleda
In to mu govori:
„Nesrečni ribič, vedi,
Kaj mož ti star veli:
Le Bog osodo vodi
Le On prihodnost zna;
Kar revni človek blodi,
Pa malo le velja.“
7. Za tvojo kletev kazni
Pač več ne ubežiš,
Ostal boš na tej skali
Na kterež zdaj stojiš,
Boš v kamen se spremenil
In tu na trgu stal,
Dokler bo kak Slovenec
Še todi stanoval!“
8. Besede te izreče,
Glej, čudo se godi:
Predrzni ribič z bednjem
Se v kamen spremeni!
Let petdeset preteče,
Preteče tri sto let,
Pa čas še priti neće,
Ko ribič bo otét.

sedemdesetletnico svojega rojstva. Ob tej priliki so mu kadili od vseh strani, zlasti so se odlikovali celovški mestni očetje, ki so ga imenovali za častnega občana. Stvar pa ni šla tako gladko izpod rok, kakor se je poročalo širnemu svetu. Dotični predlog je stavil v tajni seji najprej župan Pošsam, pa ž njim propadel, ker se je večina izrekla proti temu, naj se imenuje dež. predsednik za častnega občana! Zadrega za mnoge kimovce je bila velika. Z lepim in grdim so uplivali na več odbornikov, da so se udali in glasovali za predlog, ali pa so morali nakrat — zboleti. Tako je šlo in v posebni „slovesni“ seji je postal Nj. ekscelencija častni Celovčan. Naredili in pred kratkim izročili so mu tudi lepo pismo, v katerem mu to naznanjajo. Glavni podobi na diplomu sta „lindver“ in „kameniti ribič“, o katerem govorimo na drugem mestu. Gosp. baron se je potrudil celo osebno dne 17. sušca k seji mestnega zbora, da se je zahvalil za podeljeno mu čast. Ali se je posebej zahvalil tudi za kamenitega ribiča, to se nam žal ne poroča!

Iz Vrbe. (Šola in naša liberalna stranka.) Kakor je čast. bralcem „Mira“ znano, imamo v Vrbi dvorazredno šolo. Eden izmed učiteljev je sicer rojen Slovenec, ali njega na Vrbi v družbi še nismo slišali slovensko govoriti, drugi pa ne zna slovensko in poučuje otroke v drugem razredu seveda samo v nemškem jeziku, čeravno je v šoli le malo nemških otrok. Uči se le nemško in slovenski otroci ne slišijo nobene slovenske besede, razun od katehetov. Kar so se morebiti v prvem razredu, kjer se pa tudi le malo slovenskega sliši, naučili, še to zdaj pozabijo. Pa naši zagrizeni nasprotniki, bodisi trdi Nemci, ki so se sèm preselili iz nemških krajev in imajo tukaj prvo besedo, bodisi nemškutarji, katerih zibelj tudi ni tukaj tekla, s tem še niso zadovoljni. Kakor se sliši, mislijo upeljati za slovensko Vrbo in čisto slovensko okolično čisto nemško šolo, v kateri se ne bo smelo, tudi v prvem razredu ne, nobene slovenske besede spregovoriti in kakor je nek prenapetnež rekel, niti duhovniki ne bodo smeli učiti krščanskega nauka v slovenskem, ampak v nemškem jeziku. Tako govorijo naši nasprotniki med seboj. Med ljudstvom to še ni znano. Zato opozarjamo na to, da bomo slovenski kmetje zoper te še skrivne naklepe naših sovražnikov pripravljene tirjati svojo pravico. Saj tudi mi plačujemo za šolo, ravno tako, kakor privandrani gospodje, in še več, in zato zahtevamo, da se ravná pravično tudi nam Slovincem nasproti. Upamo, da se te želje naših nasprotnikov ne bodo nikdar izpolnile! Ako si nasprotniki pridobijo nemško šolo, česa se bodo potem naši otroci v takej šoli naučili? Čuda, da ne mislijo tudi za nemške otroke upeljati kak drugi poučni jezik. Morebiti bi se njih otroci v šoli več naučili, ko bi se ž njimi precej, kedar v šolo pridejo, govorilo v njim čisto neznanem jeziku, n. pr. po francosko, italijansko, angleško, ali rusko. Če hočejo upeljati za slovenske otroke čisto nemško šolo, zakaj pa ne upeljejo za nemške otroke slovenskih šol? Dobro bi bilo za nje, ako bi znali tudi drugi deželni jezik, da bi se njim, ki slovensčino tako zaničujejo, vsaj pri prodajanju blaga, ne godilo tako težko, in bi se ne slišala taka slovensčina, kakor smo jo slišali od „nemških“ prodajalcev na zadnjem semnju ob sv. Gregoriju, in kakor se sliši vsak dan, kedar

To naj bi bilo njima in drugim enakim klepetuljam v svarilen nauk!

„P. L.“

Trije vinski bratci so stavili pozno v noč, da bo vsak prvo povelje, katero mu bode ženska dala, natanko spolnil. Kdor svoje žene ne bo ubogal, plača 10 litrov vina. Drugi večer so se zopet v navadni gostilni zbrali. Mojster pek je pravil, da se je, ko je sinoči prišel domu, nad polnimi kadunjami testa spodtaknil. »Nerodba stara«, zarohnela je žena, »kar vlezil se v kadunje, da bo mir pred teboj.« »Kakor ukažeš, draga moja«, in vlegel sem se najpoprej v testo, potem še-le v posteljo. Drugi, brivec, je pripovedoval: »Ko sem prišel domu, nisem mogel najti poti med stoli in mizami. Tedaj se pa oglasi žena in pravi: »Zmeči vendar staro šaro skozi okno, da boš do postelje mogel.« »Kakor ukažeš, draga moja«, — ji odgovorim — ter zmečem vse stole in mize skozi okno.« Tretji, krojač, pa je žalostno poslušal. Ko pride vrsta nanj, pravi: »Moja stara pa je zaupila nad menoj: »Da bi si že vendar vrat zlomil!« Kakor vidita, tega nisem mogel storiti, zato rad priznam, da sem stavo izgubil in plačam 10 litrov, da imam le še cel vrat.

Smešničar.

* Žandar sreča človeka, ki vidno zakriva pred njim par črevljev pod suknjo. »Lepe črevlje«, nagovori ga prijazno, »lepe črevlje si nesete; koliko pa ste dali za nje?« »Za črevlje?« nategne možič, »za črevlje, koliko sem dal? Tega pač v resnici ne vem, mudilo se mi je, pa nisem vprašal za ceno.«

ponujajo svoje blago nam Slovincem. »Ne udajmo se!« velja nam. »Pustite nam naše pravice«, kličemo nasprotnikom!

Iz Št. Lenarta pri sedmih studencih. (Naša slovenska posojilnica) je imela lani 49 udov. Na 43 novih knjižic se je vložilo 4802 gld., na že obstoječe knjižice 3047 gld. 25 kr., vkup 7849 gld. 25 kr. (leta 1894.: 12.456 gld. 50 kr.) 34 prošnjikom se je posodilo 6840 gld.; vseh dolžnikov je 57, ki dolgujejo 12.899 gld. 80 kr., in sicer na menjice 10.215 gld., na neintabulirana dolžna pisma 244 gld. 80 kr. in na vknjižbe 2440 gld. Promet je znašal 32.213 gld. 41 kr. (l. 1894. 37.025 gld. 75 kr.) Čistega dobička je 98 gld. 92 kr., ki se je po sklepu občnega zbora dne 9. svečana tako-le razdelil: Posebni rezervni fond dobi 22 gld. 92 kr.; slovenska šola v Velikovcu 8 gld.; za nagrade 53 gld. Upravnih stroškov je bilo 118 gld. 24 kr., rezervni zaklad je narastel na 161 gld. 50 kr.

Iz Tinj. (Slovenska posojilnica) polagoma čvrsto napreduje. Lani je imela 16.258 gld. 39 kr. prometa. 116 udov ima 600 gld. deležev, 85 vložnikov 13.565 gld. 49 kr. vlog, 95 dolžnikom je izposojenih 13.969 gld. 4 kr. Zadržni zaklad je narastel na 210 gld. 74 kr., upravnih stroškov je bilo 62 gld. 89 kr., čistega dobička 106 gld. 05 kr. Dal Bog svoj blagoslov tudi zanj!

Iz Št. Jurja na Vinogradih. (Požar. — Zgorela. — Napad.) Huda nesreča zgodila se je po noči od 23. do 24. sušca v Voglah tukajšnje fare. Po 8. uri zvečer, ravno ko so ljudje šli k počitku, začelo je goreti pri Leberju in kmalu so bila vsa poslopja Leberjeva in Kovačeva v ognju. Kako je ogenj nastal, se še ne ve prav; nekteri pravijo, da je v skednju nekaj poknilo in da je potem kar na več krajih naenkrat začelo goreti. Pri Kovaču so morali zbežati čez hodnik na prosto, ker so stopnjice že gorele, in otroke kar pometati čez hodnik. Gospodar in gospodinja sta se pri tem hudo ožgala. Došli sosedni in požarna bramba iz Šmarjete so zabranili, da se ogenj ni še bolj razširil. Škoda je velika. Oba posestnika sta zavarovana. — Zgorelo je tudi nekaj živine in našla je v ognju žalostno smrt tudi sestra posestnikova, 38letna Katarina Rozman. Ko je že gorelo, hitela je še v hišo po obleko in ni se več mogla rešiti. Drugi dan so našli samo nekaj kostij pod pepelom. Bodi Bog milostljiv njeni duši! — Po noči od 16. do 17. sušca vlomil je nek tat pri Deyerju v Kremžicah in z nožem napadel posestnikovega brata, kterega je precej ranil na roki. Drznega lopova so odgnali, ne da bi mogel kaj vkrasti.

Iz Šmarjete pri Velikovcu. (Nezgod. — Nagla smrt.) Pri Raku v Porečah, Št. Rupertske župnije, imeli so nad kletjo napravljen konjski hlev in sobo za hlapce. Po noči od 23. do 24. sušca udrl se je obok nad kletjo in konji ter hlapci so padli v klet. Jeden hlapec, mlad fant, kateri bi imel letos prvokrat iti k naboru, je obležal mrtev pod kamenjem. Konjem se ni kaj zgodilo. — Dne 15. svečana je tu umrl čisto nanagloma 67letni posestnik Štefan Dreier, po dom. Kajzer. Zvečer je bil še vesel v družbi prijateljev, ko je prišel domu, mu je postalo hudo in kmalu je izdihnil svojo dušo. — V Štriholčah so našli dne 16. sušca v postelji mrtvega 52letnega Sim. Škofa. Zadela ga je srčna kap. Nagle in neprevidene smrti, varuj nas, o Gospod!

Izpod Tolstega Vrha. (Drobne novice.) Dne 20. sušca so iz Tolstega vrha v Črneški fari gnali kravo v Dravberg na semenj, pa krava se je zvalila po strmem bregu in se ubila. Velika škoda za posestnika. — V Gutštanju je bil na tiho nedeljo velik semenj. Prišlo jih je ta dan več iz drugih far gledat. Gledalcev bilo je več ko kupovalcev, vendar so nekteri prodajalci še zadovoljni odšli. Kramarjev bilo je vse polno, ljudstva se je kar trlo. — V Spodnjem Dravbergu so dne 23. t. m. pokopali jedino 15letno hčerko nadučitelja Voglarja ob veliki udeležbi zlasti učiteljstva.

Iz Spod. Dravograda. (Raznoterosti.) Kakor se nam poroča, je pred kratkem padel delavec Vojka pri delu v Mežo, ki je bila, po dežu precej velika, tako, da ga niso mogli rešiti. Tudi trupla niso še dobili. — Na tukajšnjem kolodvoru se je tudi ponesrečil železniški delavec. Devali so na voz dolge droge, ko eden spodrsne ter se mu zvali na nogi, da mu poškoduje obe. Prepeljali so ga v Maribor v bolnišnico. — Ker je zadnji čas bilo slabo, jako mokro in zopet viharo vreme, je tukaj umrlo v teku ne celo treh tednov 8 odraslih in en otrok. Neki dan so kar trije ležali na parah. — Gospa tukajšnjega oskrbnika Kalcherja je v nedeljo zvečer čisto nanagloma umrla. Bolehala je sicer že prej, ali ta dan je bila po dnevu še po koncu. Zvečer se vležejo vsi spat; na enkrat jej v prsih nekaj zapoka, gospod skoči gledat, ali bila je že skoraj mrtva. »Bodite pripravljene, ker ne veste ne dneva ne ure.« — G. učitelj v Črnečah je že toliko okrevljal, da se je 1. sušca zopet za-

čela šola. Nekaj otrok je med tem časom hodilo v šolo v Spodnji Dravograd.

Iz Ljubljane. („Glasbena Matica“ na Dunaju.) Presijajno se je izvršil obisk naše vrlo napredujoče „Glasbene Matice“ na Dunaju. S posebnim vlakom odpeljali so se pevci in njih prijatelji, burno pozdravljeni na raznih postajah in zlasti na Dunaju. Še predno so dospeli pevci, predstavila se je posebna deputacija cesarju in mnogim veljavnim možem, ki so vsi namero Matice srčno pohvalili. Pelo je blizo 200 pevcev in pevk. Koncerta zvršila sta se nad vse nade sijajno. Bilo je navzoče najodličnejše občinstvo, tudi cesarjev brat, in veščaki so slovensko petje zelo laskavo pohvalili. Prva hvala za krasni uspeh gre vrlemu glasbenemu vodji Hubadu. Tako je zmagovala slovenska pesem na Dunaji. (Glej poročilo iz Dunaja.)

Iz Dunaja. „Slovenec je rad vesel, zakaj bi ne pel! Njemu pesni iz srca tekó!“ — Mnogokrat občudovala se je že slovenska pesen po celem Avstrijskem, mnogokrat čitalo se je že, da je slovenski narod samo gledé svojih v srce segajočih pesnij vredni, da se imenuje z drugimi, večjimi in mogočnejšimi národi v eni vrsti — toda tako očitno pokazala se in tako slavno zmagala ni še slovenska pesen nikdar, kakor dne 23. in 25. t. m. — na Dunaju! Srečna, krasna je bila misel, naj se „Glasbena Matica“ zahvali Dunajčanom, ki so o priliki potresa prihiteli tako radodarno na pomoč „beli Ljubljani“ — s tem, da zapoje dunajskim ubožcem na korist svoje lepe slovenske pesmi. Pogumno prišli so toraj pevkine in pevci ljubljanski — prve v národnih nošah s „pečami“ in „havbami“, v svesti si, da mora pesen, ki izvira iz blagih slovenskih src, tudi zopet najti pot do plemenitih src Dunajčanov. In našla jo je! — Prenapolnjena je bila največja glasbena dvorana na Dunaju, obsezajoča čez dve tisoč poslušalcev, in občudovalni — aa — razlegal se je, ko so vstopile najprej dične pevke in potem moški! Če pa je očarala Dunajčane že krasna in vendar različna národna noša, če so posebno občudovali fine obrazke slovenskih deklet, — očarale so jih pesni slovenske tako, da ploskanja in navdušenja kar ni bilo konca. Brat našega presvitlega cesarja, nadvojvoda Viktor, nadvojvoda Evgen in najodličnejši krogi Dunajski izražali so očitno svoje priznanje in občudovanje. Pele so se pa v prvem koncertu največ národne, kakor: „Je pa davi slanica padla,“ „Prišla je miška,“ „Ljub'ca povej povej“ itd., potem pa tudi umetne, kakor „Nazaj v planinski raj,“ „Ljubica“ in druge. Če bi pa vprašali, ktera se je Dunajčanom najbolj dopadla — bil bi odgovor težak. Vsako so hoteli slišati kar mnogokrat, dasi jih niso razumeli in jim je le tiskana nemška prestava povedala, kaj da pojejo. Pri drugem koncertu pa se je pela lepa skladba slavnega češkega skladatelja Dvořaka, namreč „Mrtvaški ženin“. Največji, nam sicer mnogokrat nasprotni listi dunajski so pisali jako pohvalno in laskavo in očitno izrekli, da kaj tako lepega niso pričakovali! — In mi koroški Slovenci, kterim že kopljejo jamo tako dolgo — kolikega pomena je to za nas? Velikonočni zvonovi so, ki nas kličejo iz spanja, ki nam pravijo, da smo vredni boljše bodočnosti. Kaj nam toraj kamenje, kaj obrekovanje in grožnje sovražnikov, ko nas spoštuje in občuduje presvetla cesarska rodbina! — Solzé so se nam blestele v očéh, ko so se odpeljali dragi gostje, ko smo zapeli na kolodvoru slednjo pesen — a v srcu ostali so spomini lepi — ponos in hvaležnost. Da hvaležni biti moramo tudi mi koroški Slovenci „Glasbeni Matici“, da je tako slavno rešila čast slovenske pesmi, da je tudi tukaj tako ponosno povdarjala slovensko stališče! Na delo torej, da napredujemo tudi mi; na delo za pravice naše in našega milega maternega jezika. — „Glasbeni Matici“ pa trajna slava! M.

Glasovi nasprotnikov.

Mohorjeva družba je našim nasprotnikom že od nekdanj trn v peti. Kaj čuda torej, da se zaganjajo, kedar le morejo, v dotično društvo. Posebno rade jo obirajo starikave „Freie Stimmen“, ki so se je spomnile zopet v 30. številki. Tam so našli kar 20.000 udov več, kakor jih je v resnici, — ali pa gledajo že v bodočnost? Pravijo, da družba zatira Nemce — bržkone s tem, da je dala pri zgradbi družbine hiše in še daje celovskim nemškim obrtnikom na tisoče mastnega zaslužka! — Čohajo se nad „nemškimi“ imeni odbornikov. Liberaluhom res ni mogoče vstreči. Ako pišemo imena po slovensko, preganja nas na vso sapo liberalni celovški okrajni glavari, ako jih kdo piše po nemški, pa se mrda Dobernik s svojimi. Kako obema vstreči? — Pišejo tudi, da je med udi celih 10.000 Nemcev, celo „nemški“ grofi in župani, „da se Bog usmili!“ Kje je Mihelj v imeniku staknil onih Nemcev, nam žal ne pové; menda se mu že pošteno méde.

Dvojna mera. „Freie Stimmen“ s posebnim veseljem naznanjajo, da sta na nekem nemško-narodnem shodu na Češkem nastopila tudi nemška duhovnika kot govornika in da je eden rekel: „V cerkvi služim svojemu Bogu, v šoli mladini in potem svojemu ljudstvu.“ No, slovenska duhovščina deluje že od nekdanj po tem geslu, katero „Freie Stimmen“ sedaj burno pozdravljajo. Čemu se nad njo repenčite in jo napadate malone na vsaki strani? — Isti list se huduje nad slovanskimi pridigami in pozivlja svoje somišljenike, naj se ne udeležujejo take službe božje. Prazno pisarenje! Saj tisti nemški možje in žene, ki prisegajo na „Fr. Stimmen“, cerkev itak leto dnij vidijo samo od zunaj — ali pa še tega ne.

Državni zbor.

Državni poslanec g. A. Koblar je dné 17. t. m. utemeljeval resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj še tekom letošnjega leta predloži državnemu zboru potrebne predloge gledé proge Divača-Škofjaloča-Celovec in gledé vipavske proge. — Poslanec Višnikar je ob tej priliki priporočal, da se čim prej zgradi belokranjska železnica. Za železnico preko Karavank se je potegoval tudi celovški poslanec Rainer. — Odsek za volilno reformo je sklenil, da se dá volilna pravica tudi hlapcem. Vsled tega bode v novi volilni kuriji 210.000 volilcev več, kakor bi jih bilo sicer. Na dalje je odsek sklenil, da mora vsakdo, ki bode volil v novi kuriji, najmanj šest mesecev bivati že v dotičnem kraju, kjer bode volil. Ta sklep delavcem ni po volji, ker več delavcev vsled tega sklepa ne bode deležno volilne pravice. V ostalem so sprejeli vladni načrt nespremenjen in mnogi dobrohotni ter koristni predlogi krščanskih poslancev so romali v koš. Posebno dobre pogače iz te moke ne bode!

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Nemškim liberalcem gorijo tla pod nogami, in Nemci sami so se jih že naveličali. Da si pomagajo, hoteli so sklicati „parteitag“; ker pa to ne vleče več, dali si bodo novo ime „nemško-napredna ljudska stranka“. To bo „stari osel v novi koži“, pravi neki nemški, katoliški list! — Kakor poročajo listi, je izdalo notranje ministerstvo na deželne vlade v večjezičnih deželah ukaz, da se morajo objavljati odloki v tistih jezikih, kateri so navadni v dotični deželi. Vloge se morajo reševati v tistem jeziku, v katerem so sestavljene. Tak odlok je pač samo ob sebi razumljiv in čudno je samo, da so ga izdali še le sedaj. Liberalcem tak odlok kajpak ne ugaja, in zato so že pričeli divjo gonjo zoper njega. — Mnogo šuma v nemških dijaških in drugih krogih je napravil sklep nemško-narodnih dijakov, da židom ne bodo dajali nobenega viteškega zadoščenja, to je, ž njimi se ne bodo sabljali v dvoboju, ker kakor pravijo, žid sploh nobene časti nima. Dvo boj je po avstrijskih postavah prepovedan, ali višji krogi ne vedo tega? Sploh bi pa bilo mnogo boljše, da dijaki jemljejo pridnejši v roke knjige, kakor sablje.

Druge države. Kakor nam, vsiljujejo Nemci svojo „kulturo“ tudi zamorcem v Afriki, da bi jih pridobili za se. Delajo to pa na najkrutejši, rekli bi, najnesramnejši način. Neki Leist in Wehlan sta se odlikovala po prav posebni surovosti, sedaj se jima je pridružil še „veliki nemški rodoljub in učenjak“ dr. Peters. Zamorce, ki mu niso vstregli, je dal postreliti, kakor vrabce; dekleta je najprej zlorabil, potem pa, ko so mu hotele ubežati, jih je dal kratkomalo obesiti. Vse to so dokazovali poslanci v nemškem državnem zboru in Peters sam je to moral priznati. In ta človek dobiva 6000 mark pokojnine. Nemci se tudi nasproti nam toliko ponašajo s svojo „kulturo“, kažejo jo pa po opisanih dejanjih, ki nikakor niso osamljena! Zatô se za vso njihovo „kulturo“ prav lepo zahvaljujemo! — Ze zadnjič smo omenili, kako Bog spominja Lahe na 25 letnico osvojitve Rima, za katero so lani tako noreli. Lahi in Francozi imajo ta-le pregovor: „Kdor je od papeža (t. j. kdor se pregreši nad njim), ta umrje.“ In res, Italija je ob kraju groba. Zakopana čez glavo v dolgovi, polna le beračev in revežev; polna ljudij, ki gledajo le na to, da si zlahka služijo kruh, in če treba, tudi z goljufijo; ta Italija se vojskuje z ljudmi, ki ji niso nič žalega storili, le zato, da bi dobila kos dežele in malo vojaške slave; le zato potroši za brezmiselno vojsko vsak dan pol milijona goldinarjev! — Na Turškem še vedno ni mirú in neprestano preganjajo in moré kristjane, ne da bi se „krščanske“ države za to zmenili. Ko je Ferdinand potisnil svojega sina v krivoverstvo, priznalo so ga kakor za plačilo jedna za drugo pravim vladarjem; za kristjane se ne zmeni niti jedna. Žalostno! — V Belgiji je odstopil ministerski predsednik de Burlet, izvrsten državnik. Liberalci mu niso dali pokoja, ker je

vpeljal nov versko-šolski zakon in s tem dal cerkvi tisto oblast, ktera jej gre po pravici, da more vspešno vzgojevati mladino. — Pod vodstvom belgijskih škofov so se po celem kraljestvu sestavili odbori, ki po navodilu papeževem delujejo vsi za praktično izvršitev krščansko-socijalnega programa. To bi bilo tudi pri nas zelo koristno.

Gospodarske stvari.

Obrejenje krave. Gospodarju je veliko na tem, da si obdrži ali pripravi dobro pleme za svoje hleve in zato mu je koristno vedeti, ali je mogoče že naprej računati, kaj da mu povrže krava, ki jo spravi k biku, junčka ali teličko? V tem oziru so napravljali razne skušnje na raznih krajih in pravijo, da je to skorej zanesljivo sredstvo za to, da povrže krava teličko, ako se ravna ž njo tako-le: Kdor hoče, da mu krava povrže v svojem času brhko teličko, naj ne žene krave, kedar se poja, k biku o času, ko ima prazno vime, tedaj potem, ko se je pomolzla, marveč to se naj zgodi vselej le v času, ko ima krava še polno vime, torej v jutru in zvečer. Nekteri gospodarji še k temu pristavljajo, naj se žene krava zvečer, v mraku: to še neki brž napravi, da dobi krava teličko. Kdor pa torej hoče narobe, da mu povrže krava junčka, ta naj žene kravo k biku še le potem, ko je nje vime prazno, tedaj po molznji in pa po dnevu. Uzroka za to pač nihče ne vé, toda skušnja neki potrjuje, da je tako. V 100 kratih se zgodi neki po 80 ali 85 kratih po volji gospodarja.

Naša lekarna.

Naša lekarna bo čisto zastoj kazala in ponujala dragim Slovincem vsaj do jeseni vsak mesec enkrat, če ne večkrat, zdravila in pripomočke za zdravo telo. Odpirala vam bo predalčke tako dolgo, da bo vam cela lekarna odprta in vse na izbiro. Pa bodite tako dobri, ljubi bralci! napravite si, skrbč za zdravo telo svoje in svojih, po naši tudi sami doma svojo lekarno, v katero boste mogli seči, kedar bolezen potrka. Mi lekarno pišemo, vi pa si jo nabirajte! — Čudovit je Bog v svojih delih, n. pr. v rastlinah. Poslužujmo se zdravil, ktere nam božja dobrotla letos spet z nova pripravlja. O pravem času skrbimo za jesen in zimo. Prepozno bo iskati, ko že rabiš. Ko boste imeli svojo lekarno že nabrano, potem še le bo izdajala naša lekarna recepte.

Za danes vam razvesimo tiste zdravilne rastline, ki so prve v spomladi, za ktere je zdaj čas. Evo je: 1. kreša, ki raste ob studencih, potokih in na mokrih travnikih; 2. pljučnik, ki raste v gozdih in sprva rudeče koj potem pa modro cveti; 3. baldrijan, ki je najboljši v gorah, cveti pa v velikem travnu in rožniku v belorudečkastih šopkih in ima močno grenek, ostudno dišeč koren; 4. tobentice, in 5. salata, revar ter druga.

Zakaj so? — 1. Kreša oživlja (friša) in čisti kri. Če jo v vrtu imaš, jo moreš ves čas rabiti, a najboljša je vigredi. Samo zelena se je in rabi. Sok iz kreše je za pljučne katere, sušico, sprideno kri in lišaj. Tudi umori črve. — 2. Pljučnik je za pljučne bolezni, kašelj, hrip, ledvice, mehur itd. — 3. Baldrijan pomiri živce, je torej za krče, za glavo, zobe; tudi za črve. — 4. Tobentice so zoper skrnino, omotico, krče pri otrokih. — 5. Revanjevo in drugo mlado salato jedô naj pridno, ki so na krvi slabi.

Novičar.

Na Koroškem. Od 15. do 23. sušca obhajali so po premnogih cerkvah priljubljeno pobožnost k sv. božji glavi. V Celovški mestni fari je pridigoval jezuit o. Mih. Hofman iz Št. Andraža. — Svitli cesar se je vračal dné 15. t. m. skozi Koroško na Dunaj. V Glandorfu se mu je poklonil deželni predsednik. — Koroška hranilnica v Celovcu je razdelila za razne dobrodelnosti in druge namene vkup 97.970 gld. — Deželni šolski svet je uravnal po sklepih deželnega zbora plače učiteljem. Plače dobi 83 učiteljev po 700 gld., 111 po 600 gld., 222 po 540 gld., 139 po 480 gld. — Vina se je pridelalo lani na Koroškem 178 hektolitrov, leta 1894. samo 56 hektolitrov. — Nemško katoliško-politično društvo bode imelo na velikonočni torek, dné 7. malega travna, večji shod v Celovcu. Nastopilo bode več znamenitejših govornikov iz Avstrije, med njimi Ad. Trabert in prof. Gratl z Dunaja. — Novo „Südmark“-podružnico so dobili v Šmohoru. Brr! — Deželni odbor je razpisal mesto pregledovalca občinskih blagajnic. Plače bode 600 gld. Dotični mora znati tudi slovensko „vsaj v besedi“. Kako dobrohoten nam je naš deželni odbor, ka-li? Kaj pa bode, če pregledovalec naleti na pisane slovenske račune? Ali

bode takrat zadostovala sama „beseda“?! — Občinska volitev v Črni letos ni izpadla tako, kakor bi bila morala, ako bi se bila pravilno vršila. Pritisk od nasprotne strani bil je grozen, in to je bilo uzrok, da našej stranki ni bilo mogoče popolnoma zmagati, kajti z največjo težavo je ista sprava šest svojih somišljenikov v odbor, ko je z drugimi ostala za jeden glas v manjšini. Nasprotniki imajo poleg šestih odbornikov tudi še dva virilna glasova na razpolaganje in bodo torej s temi glasovi odločevali. Obširneje o tej volitvi poročamo prihodnjič.

Na Kranjskem. Dnó 1. sušca t. l. minulo je sto let od rojstva zaslužnega slovenskega skladatelja Riharja. Na čast njegovemu spomenu priredijo tekom poletja večjo slavnost. — Električno razsvetljavo bodo kmalu upeljali v Ljubljani. Ob enem bodo napravili javne kopeli in perilnico. — Prvo kmetsko zadružno so osnovali v Dobropoljah. To je zelo važen korak v našem socialnem gibanju. Ustanovni shod je bil dné 15. sušca. Kar prvi dan je pristopilo 75 udov. Naj prinese nova zadruža, prva te vrste na Slovenskem, vrlim kmetom mnogo dobrega! Omeniti pa moramo, da okrajni glavar postonjski prav po nepotrebnem meče novi zadruzi polena pod noge. Čudno! — V Rovtahn nad Logatcem so 2. sušca otvorili raifeisenovo posojilnico. — Mlekarsko zadružno bode ustanovili posestniki v Lošani na Notranjskem. — Doktor sv. pisma je na visoki šoli v Inomostu postal g. Greg. Pečjak, duhoven ljubljanske škofije. — Vojaški krogi se zelo zanimajo za to, da se nameravana železnica iz Ljubljane na Vrhniko podaljša do Gorice. — Volitve za ljubljanski mestni zbor bodo za tretji razred 20., za drugi razred dné 22. in za prvi volilni razred dné 24. malega travna. — Dobro obiskan volilni shod je imel deželni poslanec g. dr. Žitnik v Starem trgu pri Višnji gorji dné 22. t. m.

Na Štajerskem. Mariborski okrajni zastop je sklenil, obrniti se do vlade in nadsodišča v Gradcu, da se osnuje v Mariboru posebno okrožno sodišče. — Z nemško šolo v Vojniku ne gre prav dobro. Izmed 35 otrok, jih zna le 20 nekoliko nemški. Nemki sta v celi šoli sploh le dve, drugim pa je nemščina in kitajščina precej jednako razumljiva. Zanimivo je tudi to: V mali vojniški trški občini, kjer vladajo nemčurji, imajo v kljub sejmov in drugih dohodkov, 60% občinskih doklad; v veliki škofjevaški občini v okolici, kjer vladajo slovenski národnjaki, pa imajo le 20% doklad. Kdo zna torej boljše gospodariti? — V Vidmu snujejo bralno društvo. — Slovensko planinsko društvo deluje v Savinjskih planinah s hvalevredno požrtvovalnostjo, kar grozno peče velikonemške prvake v Celji, ki so več let po teh planinah šušmarili ter jih kot nemške planine po svetu raztrobili. — V lavantinski škofiji prebiva v 24 dekanijah okoli 499 tisoč ljudij, po 219 župnijah ali farah; kapelanij bilo je nameščenih 133, a 60 praznih vsled pomanjkanja duhovnikov. Po škofiji nahaja se 661 cerkvâ in kapel. Zlatomašnikov imajo 12. Letos bodo zlato mašo služili: častni kanonik Kosina v Kozjem, župnik Kopriva v Selih pri Slovenjemgradu, Matija Košar, dosluženi župnik Perniški, v Radomljah na Kranjskem.

Na Primorskem. Na Reki bili so zadnje dni poboji med hrvatskimi in italijanskimi delavci, ker so poslednji več del jako po ceni prevzeli in domačinom odvzeli zaslužek. — V Trstu vedno hujše delajo zoper Slovence. Niti slovenski otroci niso več varni pred Lahoni. Na ulici jih napadajo s kamenjem. — Minule dni dospelo je v Gorico in Furlanijo precejšnje število takih junakov iz Italije, ki se bojé, da jih pošljejo v Afriko. Takih begunov pa je v Tridentinu še več. V Trentu, Roveretu in Bolcanu je vse polno italijanskih begunov, ki so prekorali avstrijsko mejo pri Ali, da rešijo dragocene svoje kosti pred Menelikom. To so junaki!

Po drugih deželah. Nove bankovce po 10 kron in nove srebrnjake po 5 kron bomo dobili. Bankovce bode izdajala avstro-ogerska banka, srebrnjake pa boste kovali vladi na Dunaju in Budapešti. — Velike povodnji so bile oni teden po nemških deželah našega cesarstva. Na Solnograškem in Zgornje-Avstrijskem so reke tako narastle, da so poplavile mesta in vasi. Mnogo škode je pri železnicah, cestah in na polju. — V Baku na Ruskem se je vnelo osem petrolejskih studencev. Ogenj je bil velikansk; zgorelo je tudi mnogo poslopj in ponesrečilo mnogo delavcev. Gorelo je več kot teden dnij in le z največjo težavo je bilo mogoče ogenj omejiti in udušiti. Škoda je ogromna.

Nove knjige. Nove Šmarnice za l. 1896. se tiskajo. Spisal jih je znani nabožni pisatelj gosp. župnik Jožef Kerčon, in sicer Bogu v zahvalo, da mu je dal doživeti petdeseto leto mašništva, in v spomin zlate maše, katero misli letos obhajati. V tej knjigi obravnava g. pisatelj življenje Marijino od njenega brezmadežnega spočetja do vnebovzetja.

Raznoterosti.

Leon XIII. in časnikarstvo. Čitatelje „Mira“ bodo zanimala besede, ktere je sedanja sv. Oče spregovoril k slovečemu pridigarju Jochinu iz družbe Jezusa. Rekel je namreč: „Moj sin, piši članke za časnike! Kajti ti prinašajo več koristi kot pridige; zakaj kamor ne pride beseda pridigarjeva, tja pridejo časniki in časnike čitajo tudi ljudje, ki ne hodijo k pridigam.“

Revni milijonar. Pri „Grand Hotelu“ v Parizu je omahnil pred nekoliko dnevi revno oblečeni starček. Prebival je 12 let v borni podstrešni sobici. Ko je pa vsled padca umrl, našla sta se v njegovi sobici 2 milijona bankovcev!

Vabila.

— **Hranilnica in posojilnica v Črni** imela bode svoj redni letni občni zbor na velikonočni ponedeljek dne 6. malega travna t. l. popoldne ob 1/2 3. uri v gostilni pri Stulerju v Črni po navadnem dnevnem redu. Ako bi k temu zboru ne prišlo zadostno število udov, bode ob 4. uri popoldne drugi občni zbor, ki je sklepčen brez ozira na število došlih udov. *Odbor.*

— **Hranilnica in posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini** imela bo svoj redni četrti letni občni zbor na velikonočni torek dne 7. malega travna popoldne ob 2. uri v gostilni „pri Činkovcu“ s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo o posojilničnem delovanju in odobrenje računa za leto 1895. 2. Volitev odbora in računskih preglednikov. 3. Sklep o porabi čistega dobička. 4. Razni nasveti in predlogi. Uljudno vabi k občnemu zboru vse ude *načelnštvo.*

— **Hranilnica in posojilnica v Šmihelu pri Pliberku** imela bo svoj letni občni zbor na belo nedeljo dne 12. malega travna v zadružni pisarni v Šmihelu. Začetek ob 3. uri popoldne. Ako bi k temu zboru ne prišlo zadostno število udov, bode drugi občni zbor ob 4. uri popoldne, ki je sklepčen brez ozira na število došlih udov. *Odbor.*

Listnica uredništva.

G. J. L. v Ž. Vaše ostre opazke pač nikakor niso opravičene. Veliko bolj bi nam bili ustregli, da ste kar poslali kratko črtico o pokojnem R., ktero bi bili hvaležno sprejeli in v našem listu radi priobčili.

G. A. B. v C. Obširno in temeljito interpelacijo g. Višnikarja o slovenskih imenih objavimo doslovno prihodnjic. — Tudi več drugih stvari je moralo zaradi pretesnega prostora zaostati in prosimo gg. sotrudnike, da nam tega ne zamerijo.

Vsem svojim sotrudnikom, prijateljem in bralcem želimo prav vesele velikonočne praznike! Aleluja!

Loterijske srečke od 26. sušca.

Dunaj 9 59 51 8 46
Gradec 78 89 53 44 85

Tržne cene v Celovcu

dne 26. sušca.

Ime blaga	na birne		na hektolitre	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	05	6	31
rž	4	53	5	66
ječmen	—	—	—	—
oves	2	43	3	04
hejda	3	42	4	27
turšica (sirk)	3	41	4	26
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	85	1	38
deteljno seme	38	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 3 gld. — kr. kislilo 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 40 kr., stama po 1 gld. 80 kr. do 2 gld. 15 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 64 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 180 do 190 gld.

Naznanila.

Priporočilo.

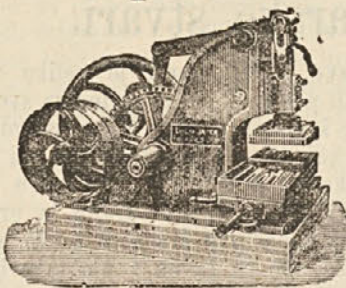
Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in vešči zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzkyjeve ulice št. 1.

Sprejme učenca,

zmožnega slovenskega in nemškega jezika, takoj ali pa po veliki noči

Edvard Moro,
trgovec na Vrbi ob Vrbskem jezeru.

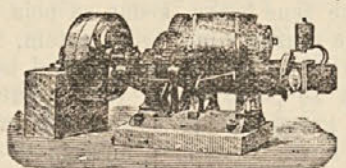
Opekarske stroje

najboljše vrste, prodaja ceno in pod ugodnimi pogoji

Louis Jäger,
tovarna za opekarske stroje,

Köln-Ehrenfeld,
podružnica v Pragi,
Kraljevi Vinogradi,
Žižkove ulice št. 833.

Tudi prevzame popolne uredbe opekarn, šamotnih tovarn, tovarn za rezane ali zgubane opeke, za glinaste cevi, za prirejanje cementa, mavca itd.

Ceniki in proračuni se pošiljajo na zahtevanje brezplačno. Na razpolaganje so najboljše priporočila. Izgotovljene naprave so v tovarni na ogled razpostavljene.

Med, garantiran pitanec,

priporoča bučelarjem v plehastih skatljicah po 5 kil franko za 3 gld. 25 kr.; v skatli po 30 in 40 kil, kilo po 48 kr., proti predplačilu ali poštne povzetju.

Brinjevec,

pravi, natorni, liter po 1 gld. 20 kr. Kdor vzame tri litre, prejme ga franko za 4 gld. 30 kr.

Sadjevec (Säuerling),

liter po 90 kr., za gostilničarje pri večji množini ceneje.

Cviček (Mahrwein),

bele ali rudečkaste barve, liter po 24 do 28 kr.

Dobro hrvatsko vino,

liter po 24 kr., v sodčehkih od 56 litrov naprej. Za pristnost se jamči.

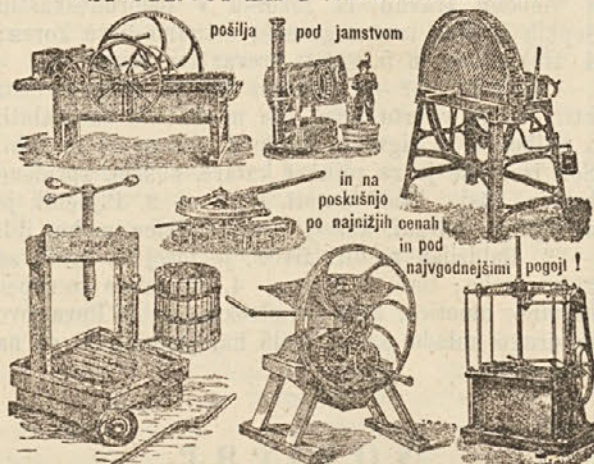
Egidij Jeglič,

trgovec in bučelar v Selu, pošta Lesce-Bled na Kranjskem.

V najem se dá majhno posestvo.

Več se izve pri posestniku v Žužalčah hiš. št. 10. Pošta Brnica (Fürnitz) na Koroškem.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali privrjeno, za vsakovrstne stroje. Bogalo ilustrovani 192 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastop.

IG. HELLER, DUNAJ

2 PRATERSTRASSE NR. 49.
Preprodajalci se iščejo.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pisemenih zavitek itd. po najnižjih cenah.

Najnovejše mode

slamnike

prav lepo štafirane, za ženske in moške, v veliki izbiri prav dober kup, kakor tudi raznovrstno perilo, igrače, košare ali canje in druge drobnine priporoča

Marija Possod

v Celovcu, Burggasse št. 2.
(Nasproti železnarja Franc Sadnikar-ja.)

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.

O V E S

(„Willkomm“).

Ta težki oves obrodi v vsaki zemlji, je najbolj rodovit in najprej dozori. Zraste visoko in daje prav dobro slamo za krmo, na njivi pa se ne vleže. Ker se ta oves na redko seje, zadostuje 50 kil za eno oralo. — Podpisano oskrbnštvo pošilja 25 kil za 5 gld., 50 kil za 9 gld. 50 kr., 100 kil za 18 gld. z vrečo vred. Uzorec po 5 kil pošilja s pošto franko proti 1 gld. 70 kr. predplačila.

Oskrbnštvo graščine Golič pri Konjicah (Gonobitz), Štajersko.

Kathreiner
KNEIPPPOVA SLADNA KAVA
je kot

primes k bobovi kavi
edno zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi niševrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom

Kathreiner

KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljše, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrnini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr.

Stari konjak, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franko.

Benedikt Hertl, vlastelin graščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z antibiotinom, kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogoštevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nema nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena skatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna skatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

Služba organista in mežnarja

se oddá v Št. Juriju na Strmeu. Ako bi kdo zraven tega še kako rokodelstvo znal, bi prav dobro izhajal. Več pové farni urad v Št. Juriju na Strmeu. (Sternberg, Post Velden, Kärnten.)

Spoštovane gospodinje!

Kupujte

le pravo

ÖLZ-ovo KAVO.

Zakaj? Zato, ker daje ta kavi prijetno vonjavo (dišavo) in lepo zlatorujavo barvo. — Dalje, ker je po preiskavah cesarskega sovetnika gosp. dr. Eugling-a iz najboljše surovine skrbno prirejena. — Ker je prav zdatna. — Ker daje kavi prav prijeten okus in je dobra hrana.

Da ne bode kdo ogoljufan, naj pazi

pri nakupovanju natanjko na ime

Bratje Ölz.

Ölz-ova kava je dobiti v vseh prodajalnicah.